

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn purificatio[n]e s. Marie v[ir]gi[ni]s

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

De quibusdā festītati bus

bit, verū in hoc nolite gaudere: qz spūs
vob subiçunt), s. qst in h si vrm gaudiū z
pmū pncipale laboz vestroz: vobis em
sunt parata multo clariora. (Gaudete au
tē q noia vra sc̄pta sunt in celis.)

In cōversiōe sc̄ti Pavli apli.

Lce nos reliqxi oīa:
z secuti sum⁹ ce. (Matth. xii.
(Quid g erit nob) Ad incelle
ctū hui⁹ euāgelij opter sc̄re q sunt illi q cu
chō iudicabūt: z quō iudicabūt. Quātū
ad pmū h. Tho. vii. di. xlviij. ar. ii. dī: q illi
erūt vīrī pfecti seqntes voluntariā paugta
tē: vt i hoc euāgeliō dī. Prīmē vt dī rōe
Agricūtatis. Nā q relictis oīib adheserunt
chō: nō vident hīz a q iusticia flectantur.
Sc̄do rōne meriti. Humilitati em̄ debet
exaltatio. Inter oīa aut q despectū faciūt
in hac vita est paugtas. Tertio rōne dīs
positiōis, qz pcept⁹ dīuitiaz est pma dīs
positio ad p̄tatem iudicādi. i. ad habēdū
cor edocū taliter oī diuina pītate vt etiā
alīs possit eā manifestare. Quia em̄ diu
tie vltio adqruni: pmo reliquunt in pgres
su ad pfectiōem. Quantū ad sc̄dm sc̄cēdū
est vt dī idē ibide: q alīqd iudicat multi⁹
plicis. Prīmo causalit: vt illd vñ alīqs ap̄
paret iudicādus. Sic ex cōpatiōe Ainiui
te iudicabūt. Sc̄do mō interpretatiue con
sentieō iudici. Sic om̄es sc̄ti iudicabunt
Tertio p̄ silitudinē ad iudicē. i. sedendo in
excelsō loco. Et sic fm alīqs pfecti vīr iu
dicabūt in iudicio: qz eleuabunt i acre obz
mā chō. Sed tñ h nō sufficit iplere, pmiss
ionē chī, qz nō dixit solū: sedebit, sed alt
qd videt supaddere et cōs: iudicātes. Tō
Quarto vt dī alihs iudicat ferēdo smiam
i alter. Et h dupl. Uno mō p̄pria auto/
ritate: vt de. Alio mō p̄nūciado smiam da
rā, z sic iudicabūt sc̄ti alios ducetis in no
ticiā diuine s̄nieve sc̄ti qd eis dībeat. Hoc
aut faciet admittendo inferiores ad inspe
ctionē sensū suoz in his qd iudicū spe
cīat. (Jesuś aut dīxit illis. Amē dico vob
qz vos q securi est̄ me: in regeneratiōe cuz
federit fili⁹ hoīs i sede maiestat⁹ s̄ne). i. in
resurrectiōe mortuoꝝ: fm Hiero. (Sedebi
tis z vos s̄ug sedes, xij. iudicātes, xij. tribu

israel). Sicut dīcit Aug. xx. dī ciui. dei. nō
est credendū q solū. xij. cū chō iudicabūt
sed p. xij. significat vniuersitas iudicatūt
(Et dī q relīgit domū aut frēs aut soñ
res aut p̄zēm aut matrem aut filios aut
agros ppter nomē meū; cētuplū accipies
z vitā eternā possidebit.) Sc̄d Hiero. oc
casione hui⁹ s̄nie qdā dicūt q post i cōsurre
ctiōem mille annis hoīes viuent in hoc se
culo: z tūc oīa relicta restitueſt i cētuplū
z postea vita eterna. Et subiūgit: q si i ce
teps dignasit p̄missio in v̄oribz en appa
ret turpitudor: vt q vñaz p dīmiserit:
cētū accipiat in futuro. Sensus igit iste
ē. Qui carnalia p̄ saluatoze dimiserit: spū
q̄ia recipit q compatiōez merito sui q̄st
pua: nūero cētenario compangit. Hec ille.

In purificatiōe s. Marie v̄gis

Ostq̄ implēti sunt di
p̄ es purgatiōis Marie fm le
ge Mōys.) Lu. ii. q. Est at sc̄i
endū q fm san. Tho. iij. q. xxxvij. duplex
erat legis p̄ceptū de plementa. Hā fm legē
mōysacā p q̄libet malēculo vel semia offe
rebat sacrificiū: vt p̄z Leui. xij. Qd sacri
ficium erat ad expiandum p̄ctim in q̄. ples erat
pcepta: z ad quandā eius p̄lecratiōē: qz
tunc pmo p̄sentabat in templo. Et iōo ali
qd in holocaustū: z alīqd p̄ctō offereba
tur. Erat autē aliō p̄ceptū speciale de p̄t
mōgenitī hoīm z iumentoz. Sibi enim
dīa deputauerat oīne p̄mōgenitū in isra
eli: p eo q ad liberationē populi israelitici
p̄cesserat p̄mōgenita egypti ab hoīe v̄sq
ad pecus: p̄mōgenitis filioꝝ israel refer
uatis. Hec sagetus Tho. Unū v̄lra hoc
p̄mōgenitī p̄sentabat dīo ranc̄ ei cōseb
fratus: z redimebat certo p̄cie: vt pat̄
Exod. xiij. Bēa autē virgo sub hac purga
tioniō lege nō cadebat. quia obligabatur
solū mulier q̄ semine virili cōcipiebat: vt
p̄z Numeri vbi s. tamen banc legē volu
it ex humilitate seruare: z ne scandaliza
ret illos qui nesciebat q̄ de spiritus sancto
p̄ceperat (tulerūt Jesuꝝ in biserīam vt liste
rent eum dīo). i. vt offerret ranc̄ p̄mōge
nitū cōsecratū dīo: et redimerent. Et
licz ipse non aperuerit vluam. i. fregit

Tractatus

III°

datur puto: tñ h̄ nō stabant oīb. Tñ
 aut̄ tolerant credis q̄ de fugurio in q̄ nat̄
 grat (Sicut sc̄ptū est in lege dñi: qz oē ma
 stulū ad aperies vultū sc̄m dñi vocabif
 Et ve darē hostiā f̄m q̄ dictuz est in lege
 dñi) q̄ nō solū p̄ mogenito sed p̄ alijs da
 bas (par eur̄: aut duos pullos colubay)
 Hic erat oblatio paupey: vt patz Num.
 vbi s. Ergo m̄ ch̄i fuit paup̄ h̄uis p̄ al
 liu eī aurois gēniis adozem⁹. Deh aſt.
 Tho. vbi s. art. ii. ad q̄tu si dt formatic
 Lenz xii. p̄c̄l̄ vt q̄ possent agnū p̄ f̄lio
 aut filia s̄l̄ t̄ turture s̄ue colubā offerrent
 Qui h̄o nō sufficeret ad offerendū agnū:
 duos turture aut duos pullos colubā of
 ferrēt. Dñs ḡ cū diues esset p̄p̄ nos ege
 nus fac̄t est: vt illī inopia diuines essent⁹
 vt dī. iij. Lx. viij. z. p̄ se paupey hostiā vo
 luit offerri: siēr̄ in ip̄a natuitate pānis in
 uolūk̄ t̄ reclinat in p̄sp̄io. Abilomin⁹ en
 hmōi aues zgruū figure. Turtur em̄ q̄
 est anis loquax p̄dicationē t̄ p̄fessionē fis
 del significat. Quia h̄o est aial solitariū: si
 ḡnificat p̄eplationē. Colubāpo est anial
 māsuetū t̄ simplex: māsuetudinē t̄ simpli
 citate significat. Est q̄ut aial gregale: vñ
 significat vitā actiūā. Et iō hmōi hostiā
 significabat p̄fectionē ch̄i t̄ mēbroz ei⁹.
 Ut rūq̄ ait aial p̄p̄ p̄fueritudinē gemēdi:
 p̄ntes sc̄rop̄ luce⁹ deligunt. Sz̄ turtur q̄ ē so
 litaria fecit secretas orōn lachrymas: co
 luba h̄o q̄ est gregalis fecit publicas orō
 nes ecclie. Ut rūq̄ ait aial duplicatū of
 ferit: vt sc̄itas sit nō solū in alia sed etiā in
 corpe. Hec ille. (Et ecce h̄o erat ī hierlm̄
 cui nomē Symeon) Iste f̄m aliquis fuit sa
 cerdos famolus (Et h̄o iste iust⁹ t̄ timo
 ratus: expectas p̄solationē) id est ch̄i
 (t̄ spūsc̄tūs erat in eo. Et r̄nsum accep
 rat a spūsc̄tōm̄ visuz se morte nisi p̄su
 deret ch̄im dñi) Rūsio nō fit p̄p̄ nisi ad
 interrogari. Interrogabat aut̄ iste iōzo
 nib̄ si videre mereret ch̄i; cui t̄p̄s p̄p̄
 quū credebat (Et venit in spū in tēpiu) id
 est venit p̄ spū: reuelatiōe. s. habita q̄ nūc
 videret ch̄im (Et cū induceret p̄uey Jey
 sum parētes ei⁹: vt faceret f̄m p̄fueritudinē
 legis p̄ eo. t̄ p̄e accepit eū in vlnas suas:
 t̄ b̄ndixit deu) .i. laudauit (t̄ dicit. Nūc di
 metis). t̄ dimittes trāstire. s. ex h̄ mūdo ad
 aliū (seruū tuū dñe f̄m p̄bū tuū). i. p̄missio
 nē tuā (in pace). i. in quiete animi. (Quia
 viderūt oēli mei salutare tuū). i. ch̄im. nō
 q̄ ch̄i salutē deū: s̄z q̄ illū saluat deus
 (Quod paraſti) advidendūt ad publicat̄
 dū p̄ ap̄los (ante faciē oīm p̄p̄oꝝ) fideliūt
 infideiliū. Paraſti in quā illud ranḡ (lumē
 ad reuelatiōem gentiū) id est q̄ gentes ob
 scure t̄ ignorante tenebris p̄tente reuelat̄
 bunt. i. venient ad lucem (t̄ gloriā plebis
 tue israel) Dagna em̄ gloria est illius po
 puli: q̄ ex eo natus est ch̄is. Post illā aūt̄
 p̄ientiationē ch̄is angelo monēte fugit in
 egyptū statim f̄m aliquos: vel post annū
 f̄m alios. Unde dicit Lucas q̄ post puri
 ficationē t̄egressi sunt in Nazareth.

Acti Valentini martyris.

Olite arbitrarī q̄r̄ ve
 nerim pacem mittere in ter
 rā Dathb. p. Nota q̄ ch̄i
 stus nō venit mittere pacem
 malā que est p̄cordia in mā
 lum t̄ cōtra deū. sed venit mittere gladiū
 id est separatiōem animoz bonoz a mā
 litz) Nō veni pacem mittere sed gladiū.
 Veni em̄ separare hoīem aduerlus p̄zem
 suū: t̄ filiā aduersus matreū suā: t̄ inimici
 horis domestici eius. Qui amat patrem
 aut matrem plus q̄ me nō est me dignus
 Et qui amat filiā aut filiā sup̄ me: nō est
 me dignus. Qui inuenit animā suam per
 det eam) Vide feria. iij. post diem Palma
 rum (Et q̄ nō accipit crucem suam). i. mor
 tem f̄m aliquos: quā quisq̄ tenet assidue
 re f̄m p̄paratōem animi si oþo: terer. Ut
 crucē. i. penitentiā t̄ pietatē qua alijs ho
 mines compatiunt f̄m Grego. in homel.
 Dies em̄ vt alt̄ crucē: quia crucier (t̄ sequi
 tur me) nō est me dignus. Qui inuenit ani
 mā suā p̄det illā. Et qui p̄det animā
 suam p̄pter me: inueniet eaz. Qui recipit
 vos me recipit. Et qui me recipit: recipit
 eum qui me misit. Qui recipit p̄phetaz in
 nomine p̄phete) id est nō p̄pter aliqđ tem
 porale f̄m Lch̄ib. s̄z solum ex hoc q̄ pro
 pheta est) mercedeꝝ prop̄hete accipiet) sc̄z
 obiectuē nō subiectuē. Duplex enim est
 merces nostra. sc̄ilicet ipsa dei visio: que